

## Lumea la Trecut continuu

Andreionthepoetry

---

Avioane despică lung cerul poetic  
Mergând spre războaie eretic, frenetic  
Și spațiu-aerian se închide a doliu,  
Căci zboară prin el proiectile de-orgoliu...

Iar jos, pe pământ, sădim gloanțe în piepturi;  
Retorica scuipă agonic doar certuri...  
Popoare se-omoară-ntre ele, proteste,  
Atunci când vreun lider dement le vorbește...

Dar, vai, nu-i aici tragedia cea mare,  
Ci lupta cu sine ce-avem fiecare  
Când diavolu-nșeală pe om că nu-i moarte,  
Că-i liber să facă-orice lucruri deșarte,

Când noi, euforici, crezând că ni-i bine,  
Lăsăm orbi păcatul în brațe-a ne ține,  
Când chinuri ciudate ni-s tristă-ncântare,  
Când drepti ne vedem dacă n-avem iertare!

De când a fost omul din Rai aruncat,  
Nimic, dar nimic, parcă n-a învățat...  
Progresu-i doar tehnic, dar nu ne conduce  
Vreun pas înainte, pe drumul spre Cruce!

Ba, chiar, parcă mai mult se-așterne uitarea  
În minți și în inimi, mai slabă-i chemarea...  
Umblăm triști pe stradă, cu ochi străvezii,  
Având doar impresia că suntem vii...

O lume pe moarte e toată-omenirea  
Și-o alta e-n noi, unde moare Iubirea...  
Vorbim limbă moartă ce-și toarnă veninul -  
Gramatica ei e „Trecutul continuu”...